

Gazet'a ese de 2 ori: Mercurea si Duminec'a, Foi'a, candu concedu ajutóriile. — Pretiul: pe 1 anu 10 fl pe $\frac{1}{4}$ 3 fl. v. a. Tieri este 16 fl. v. a. pe unu anu séu 3 galbini mon. sunatória.

GAZET'A TRANSILVANIEI.

MONARCHIA AUSTRIACA.

Transilvania.

Telegramu de victoria.

Maresialulu campestru Archiducele **Albrecht** telegrafesa din

"Zerbara (in Itali'a) 24 Iuniu 1866. Astazi inaintandu armat'a catra Mincio atacata de regele cu o parte a ostrei sale, sub decursulu luptei reesi cu inceput'a stramutare a frontului catra sudu, asalta Monte-vento si in urma dupa 5 ore Custozza. **Mai multe tunuri fura castigate si se luara multi prinsi.** Armat'a se lupta cu o virtute extraordinaria si cu perseverantia pre lunga tota arsita cea apasatora. Dela 3 ore de demanaetia stetera trupele pre pitioare, ele sunt insufletite de celu mai bunu spiritu. Regele Victor Emanuel, dupa cum se constata mai tardi, se asta procedendu cu tota trele corpurile armatei de Mincio, si cu cavaleria de rezerva catra Albaredo, cugetandu ca noi ne aflam in dosulu Eciului. Principele Amadeus si multi generali se afla raniti, se vede ca dusimanulu si a bagatu successive trupele in focu."

Altu telegramu. Vien'a 25 Iuniu. O depesi'a oficiala din Veron'a 24 reportesa: Astazi batalia mare, ambele aripi dusimane sunt respinse, tota nuantile pentru victoria Austriei. — (Totu despre una si aceeasi tanta.)

Altu telegramu din Vien'a 25 Iuniu specifica, ca in batalia dela Custoza s'au luatu 2000 italiani prinsi, si tota armat'a italiana ar fi fostu engagéta la lupta, ér' armat'a italiana totu se incéreca a trece riulu Padu (Po) la Polesella. —

Din campulu resbelului in Itali'a.

Gen. Lamarmora tramise catra Archiducele Albrecht urmatorea declarare de resbelu:

"Cortelulu generalu in Cremon'a 20 Iun.

Imperialu austriacu e din seculi caus'a cea mai de capetenie a imbucatatirei, a slaviei si a tuturor dauncelor morale si materiale ale Itali'i. Astazi e natiunea constituta; Austri'a nu o recunosc, de orece ea procede a ne apasa provintia nostra cea mai nobila si face dintr'ensa o tabera mare spre a ne amenintia sustarea nostra. Suaturile puterilor nu au folositu nemica; erá neincungjuratu că la cea de antaia incuratura europea se se afle Itali'a infruntata ou Austri'a. Propunerile si arangementele respinse dovedira intențiunile cele dusimane ale Austrii; tota Itali'a s'a redicatu si acésta e caus'a pentru care regele, paditoriu si aperatoriul teritoriului italiano, dechiara resbelu imperiului austriacu. Ostilitatile voru inoape in trei dile cu esceptione, candu terminyulu acesta nu s'ar primi, in care casu Lamarmora roga pre Archiducele, că se-lu inconnoscintiese despre aceea."

Manifestulu regelui catra italiani.

"Au treoutu acum 7 ani decandu mi a atacatu Austri'a statele mele, pentru a consiliul Europei am representatu caus'a comuna a patriei.

Eu am luatu sabia in mana spre a'mi apara tronulu, libertatea poporelor mele, onórea si numele Itali'i si spre a me lupta pentru dreptulu natiunei. Victori'a declină in partea buuului dreptu. Eroismulu armatei, conluarea voluntarilor, concordia si inteleptiunea poporului si ajutoriului marinimosului nostru aliatu ne au castigatu mai deplin'a libertate si nedependintia a Itali'i. Cause mai 'nalte, cari trebuieam se le respectamu, ne impiedecara atunci a ne complini intrepriuderea nostra cea drépta si glorioasa.

Una din cele mai nobile provincie ale Itali'i pre cari dorintiele poporelor le impreuna sera cu corón'a mea si a caroru opunere eroica si contradictiune neintrerupta in contra dominitiunei estrane ne o facu cu deosebire pretiosa si santita, remase in manile Austriei. De si cu simtiementu durerosu totusi m'am contentu a neodihni Europ'a carea doriea pace. Regimulu meu se stradui, a perfectiona opulu interioru, a deschide funtani pentru bunastarea publica si a intari imperiulu pre uscatu si pre mare astepandu dupa una ocasiune favoritória spre a complini nedependintia Venetiei.

Cu tota ca asteptarea acésta nu era fara pericolu, eu, simtiamentele mele că italiano si rege si poporele mele trebuim, se ne nadisim drépta nepatientia, se o 'nadisim in inimile nostre spre a ne sustine' statamate dreptulu natiunei, demnitatea corónei, si a patimentului, pentru că se precépa Europ'a, ce compete Italiie, Austri'a intarinduse de odata la granita nostra, luandu o pusetiune dusimana provocatoria si amenintiatória, ne a tulburatu pacientulu opu alu reorganisarei regatului.

La acésta provocare nedrépta respondu eu cu reapucarea armelor, si voi ati data unu spectaculu mare grabinduve cu tota intetirea si entusiasmulu intre sirele armatei si a voluntarilor.

Cu tota acestea, candu poterile imprietenite se incercara a deslega difficultatile prin unu congresu miam datu eu Europei dovada consumtiemintelor mele si m'am grabit a primi congresulu. Austri'a si acum nu s'a invoit la negociajuni si respingandu ori ce invoire dete o noua dovada, ca desi se increde in puterea sa, totusi nu are intocma incredere in dreptatea causei sale.

Italianilor! voi inca poteti ave incredere in poterea vostra, candu priviti cu mundria la eroic'a vostra armata si la marin'a cea tare; inse puteti se ve incredeti si in santian'a dreptul vostru, alu carui triumfu pentru venitoriu nu poate se ve lipsesca. Noi suntem sprijiniti si de judecat'a opinionei publice si de simpatia Europei, care scie cumca o Itali'a nedependinta si secura in teritoriul seu va fi pentru ea o garantia de pace si ordine.

Italianilor! Eu incredintesu regimulu statului in manile principelui de Carignan si apucu sabia dela Goito, Pastrengu, Palestro si S. Martino.

Eu simtiescu, cumca voiu implini legatiunita facuta pre mormentulu marinimosului meu tata. Eu mai vreau inca odata a fi primulu ostasiu alu nedependintie italiane!"

Din campulu resbelului nordicu.

Prusianii au treoutu preste granita austriaca in Boemi'a si ocupara Rumburgulu si Schluckenau. Tota armat'a prusiana de pe Elba inaintesa in Silesia si vrea a purcede si acoło ofensivu in Austri'a. Armat'a austriaca a parasit in 21 Iuniu cortelulu dela Olomutiu si pana acum cu buna séma a intratu in Silesia prusiana, unde la Neisse se pregatesce o batalia. —

Ordinu de di alu generalulu **Benedek** catra armata: Cortelulu generalu Olomutiu 17 Iuniu 1866.

"Mai. S'a Imperatulu, eu manifestulu de adi anuntia credintoselor sale popore, cumca tota incordarile de a sustine pacea au fostu insadarnice si ca e silitu a apucá sabia pentru nedependintia si pusetiunea de putere a Austriei si a nobililor ei aliatii.

Necertitudinea ce apasa asuprane ni s'a redicatu, inim'a nostra de soldatu trebue se bata mai tare, la arme ne chiama pré induratulu nostru Domnulu resbelului si cu incredere in Dumnedieu ne ducemu se intimpinam res-

Brasovu 27/15 Iuniu.

Se prenumera la postele c. r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Tacs'a timbrala a 30 cr. de fiacare publicare

belulu celu dreptu si santu. Aideti ostasilor! Problem'a nostra cea mai inalta-si iea incepertulu; cu imbucuratoria resemnatina si iutiala v'ati adunatu de aproape si de departe — germanulu că si maghiarulu, slavulu că si italianu sub flamurele imperatului; ele sunt acum de nou desfasiurate la resbelu pentru bunulu seu dreptu, pentru cele mai 'alte bunuri ale patriei nostre: — si voi veti tiené susu si cu gloria aceste flamure, sub ori ce impregiura si cu ajutoriulu lui Dumnedieu le veti duce la victoria! La arme dar!"

Soldatilor! Cum ve aflatii voi aici facia cu mine, ce simtieseu eu pentru voi, ce pretindu si asteptu eu dela voi, acésta o sciti; se-si puna fiasce-carele resputerile sale, pentru că se justificamu increderea cea mai 'nalta, a multu iubitului si greu cercatului nostriu Imperatru si Domnu ou curagiulu resolutu la mórte, că in scurtu se ve potu strigá cu bucuria: "voi v'ati purtat eroicesc, cum se cuvine filoru Austriei. — Patria e mundra — Imperatulu e multumitu cu voi."

— In 21 in Boemi'a era o mare miscare, pentru a se audia canonad'a. Declararea de resboiu a Prusiei o aduse unu parlamentariu prusienescu lui Benedek in Osviesoim Diurnale Vienese nu ne mai spunu nemicu despre operatiunile armatei nostre, neci oficialu, neci privatu. —

Despre prusiani se scie, ca se fortifica in Sacsonja, ér' principele prusianu — si aduna armat'a in Silesia. Armat'a regelui Sacsoniei a trecutu in Boemi'a si se crede, ca va merge la Vien'a că gañisóna.

In mediuloculu Germaniei Prusi'a inaintesa si ocupandu Giessen generalulu Beyer merge catra sudu. Hanoveranii fura impresiati. La Monguntia (Mainz) se asiadu baterile in giuru spre a impiedecá prorumperea garnisonei. Se astépta pre tota minut'a loviri inca capitale, fiindua federatiunea s'a pusu pre pitioru de resbelu si in valea riului Fulda intre Cassel si Hersfeld se conoctrésa multa milita. — O fóia estraordinaria a diurnalului "Publicist" impartasiesce, cumca priuc. de Hasi'a ar fi prinsu de dragonii prusiani si in carulu lui s'ar fi aflatu 800.000 taleri. Foi'a militara "Kamerad" scrie, cumca armat'a nostra de nordu nu va inainta, pana candu nu se va castigá concentrarea trupelor bavarese ou contingentele de sudu si ale principelui de Hessen.

La armat'a de nordu afara de unele atacuri de anteposturi pana in 25 ne incredintesa telegramulu nostru, ca e tacere profunda. —

"Korunk" are scire din 22, ounica la Grulich in Boemi'a s'au atacatu husarii austriaci ou cei prusienesci si colonelulu c. Hunyadi fù ranitu, ér' la Zuckmantel in Silesia husarii lui Pálffy au respinsu unu numeru mai mare de husari prusieni, ce-i atacara.

Oderberg 22 Iuniu. Unu telegramu din granita austriaca intre Moravi'a si Silesia prusiana, unde diace Oderberg anuncia, ca unu despartiementu de hulani prusiani au datu navală peste curtea trenulu si au facutu stricatiune in materialulu drumului de feru si alu telegrafului, si deacolo au inaintat pana la Pruchna, unde inca au derimatu aparatulu telegraficu si drumulu intre Pruchna si Petrovitz si se retraseră. —

Judecat'a lui Kazinczy despre ardeleni.

Nosce te ipsum.

Deliniarea si descrierea caracterului ardelenilor publicata precum veduramu, de anglulu Boner, a desplacutu la unele clase si rase de locuitori ardeleni forte tare; si inca cu acel

adaus din unele parti, ca cele scrise despre boierimea maghiara i-le-aru fi dictat in condeiu birocratii sasiloru. Deci pentruca cei carii nu si credu ochilor si audialui propriu, adica espreintie de totale dilele si nu dau nimicu nici pe auctoritatea unui strainu ca Boner, se nu si pregete a citi judecat'a unui maghiaru din Ungaria, aristocratu de nascere si omu de o nalta auctoritate ca scriitoru.

Fraucisou de Kazinczy trece in ochii na-tiunii maghiare de fundatorul literaturei moderne maghiare, din care causa connatiunalii sei ii serbasera in 27 Oct. 1859 aniversari'a de 100 ani cu o pompa analoga la cea desfasurata prin germani la aniversari'a lui Schiller, era estimpu ilu glorificara din nou la Alb'a regala.

Pe la 1816 Fr. Kazinczy petrecea la mosia sa Széphalom longa Ujhely in comitatulu Zemplin, aprópe de Tocaiu si Casiovi'a. In acelasi anu Kazinczy veni si in Transilvania, unde petrecu vreo trei luni, calatorindu in diferite tienuturi si facandu cunoscintie numerose intre connatiunalii sei si intre sasi, dupa aceea publica mai tardi espreintiele sale ardelene in „Erdélyi levelek“, era temenduse elu ca nu cumva se scaria si neadeverui, se puse in corespondintia cerendu date, esplciatiuni si indreptari dela unii barbati ardeleji literati, precum era consiliariulu gub. Kenderesi, bibliotecariulu Szabó, Stef. Horváth, Cserényés din Alb'a Carolina, profesorulu Binder¹⁾ si bibliotecariulu Gustavu Seivert din Sibiu, cum si fratii Cserei, si mai alesu Döbrentei. Cei carii se occupa cu literatur'a maghiara voru si cettitu aceleri epistles ale ardelene ale lui Kazinczy catu in „Tudomanyos gyüjtemény“, catu in colectiune facuta in adinsu. Noi din partene vomu scote aici numai cateva periope din doua epistole de ale lui Kazinczy de dato Széphalom 30 Ian. 1818 adica dupa 1½ anu dela calotoria sa ardelena, adresate lui Gustavu Seivert la Sibiu si publicate abié in „Kronst. Ztg.“ Nr. 84 si 88 din a. c. In acele scrisori insémna Kazinczy catra Seivert intre altele multe acestea:

„Despre comitele dvostre (alu sasiloru) diou ceva, ce trebuie se'i faoa bucuria. . . : Despre natiunea dumitale dicu multe reie; dta vei vedea ca eu nu sunt nedreptu. Inse despre nebun'a trufia a unguriloru ardeleni inca spunu multe reie, pentruca aceia pe ardeleni sasi nicidcum nu voiescu a'i privi de compatrioti si nici ca au invatiatui a'i privi asié. Eu niciodata nu'mi voiu abnega macsimile mele, apoi de asiu scii macar ca voiu suferi A u to d a f e pentru a celea, care totusi e lucru forte neplacutu; ba dincontra atatu in acestea epistole (Erdélyi levelek), catu si in tota vieti'a mea tota silintia 'mi atienta int'acolo, ca se dedau pe natiunea mea la simtieminte mai nobile si la modu mai liberalu de cug etatu. Acela ce intreprinde asié ceva, cade in ura, in persecutiune si este inferatu de omu periculosu. A sositu inse timpulu intru care trebue se majutesam si noi cate ceva, pentruca in cele din urma trebue se insenine si la noi cerulu si negur'a nesanetosa se fia alungata. . . . Kazinczy incheie scrisoarea sa asié:

„Eu inca sunt aristocratu si posesoru de mosii, ci despre sistem'a feudală cugetu precum trebuesce a cugeta. Quo fieri potest major felicitatis massa in quo fieri potest plures portiones subdividenda, — acésta este o macsima (principiu), pe care nimicu nu o pote restorna. Si totu ce e nascutu in tiéra si totu ce este o tatiénă, trebue se aiba tota calile deschise. Sasulu ca si ungurulu, ca si seqioglu este ardeleu — acestea sunt inventatiurele propuse in epistolele 'mi ardelene. Pe unu lalau²⁾ care in balulu comitelui sasescu n'a voitua juca cu o sasutia, de si ei placea de ea, ilu fren bine eu tieséla. Acésta trebue se o facu, seu ca eu nu sunt acela ce voiescu a fi socotit³⁾. Apoi aeca multime de grafi si baroni dela Dvóstra, nu voiescu a ne reunosce de unu rangu cu ei nici ohiaru pre noi carii inca suntemu aristocrati; caus'a este ca loru li se nalucesce mereu, cumca pe tronulu Transilvaniei au siedintu o-

dinióra nisce ómeni de nimicu (Wichte) ca unii Báthory, Kemény etc. Credu ca dta vei fi cettitu preouventarea mea la Monumenta hungarica ale lui Rumi Tom. I 2 si me vei fi intielesu.“ —

Eata ce dice Kazinczy in acea preouventare a sa la f. VII: „Se ecsaminamu in ordine pe principii Transilvaniei si — déoa este cu potintia se ne contenimu a striga cu dorere si urgia aceea ce a scrisu Voltaire catra Catarin'a Rusiei despre domnitorii oei desfrenati ai Asiei:

O sagesse des dieux, se te crois profonde,
Mais à quels plats tyrans as-tu livré le monde⁴⁾.“

„Dela nefericitulu Zápolya pana la Apafi celu demnu si de compatimiu si de tota urg'a, afară numai de trei patru, ce mai fapturi fara consciintia, trandavi, setosi de sange si ómeni de nimicu au fostu mai toti! ci catu de nefericita ajunse prin ei tiér'a cea mai binecuvantata si acelu poporu plinu de celu mai frumosu focu!“

Din acésta judecata a lui Kazinczy bunulu cetitoru ardelenu va cunoscute totuodata, ca acelu barbatu renumit invatiase istor'a Transilvaniei mai bine decatu multi ardeleni, cum si ca susu numitii amici ai sei din Ardélu fiindu ómeni cu capulu si cu inim'a la locu, nu ascunsera adeveru dinaintea lui Kazinczy, ci din contra ilu informara precum se cuvenia. De nu s'ar fi intemplatu acésta, Kazinczy inca s'ar fi potutu insiela, pentruca — onore catorva exceptiuni prea frumose — boierimea nostra pana diosu la ciociongincari peteciti, si stapani numai preste cate o pipsiora de doi erueri e laudarosa preste tota inchipuirea omenesca, in catu dien nu sciu déca ii mai intrecu incal ciocoi din Spania. Ómenii amagitori carii se injosescu a landa si lingasi pe boieranasi de aceia, sunt in stare de a le trage mai si camasi'a de pe trupu. Eata un'a din diferintele esentiale in caracterulu maghiaru si in caracterulu genuinu romanescu. Pe maghiaru ilu poti insiela forte desu ou laudele, pe romanu seu numai odata seu nici odata, era unde vei da de romanu laudarosu, se scii ca acela este o corcitura seu de unguru seu de grecu si nu e romanu curatu.

Kazinczy mai dice la unu locu, ca „Transilvania tocma si pentru ungureni este terra incognita.“ O domne, aceea ce Kazinczy a disu si scrisu intre anii 1816 si 1818 acum dupa ani cinci dieci inca este adeveratu. Eu nu dicu se mergi in Germania, pe unde eu fesesemu intrebatur de catra unu profesoru de drepturi din Vratislavia (Breslan), de catra unu parochu din Frankfurt, cum si de cativa membrui ai societati filologica, ca cum o mai scótemu noi ardeleni cu „conlocutorii turci;“ ca Transilvania se marginesoe si pana unde ou marea adriatica, cum si déca boierii tineri mai impusca in copii de iobagi ca in tienta? si altele ca acestea, ci recomendum ca cineva se calatoresca numai crucisii curmesiu in Ungaria, pentru ca se faca o colectiune intréga de opiniuni false si de prejudgetele cele mai aventurose despre tota populare locuitore in Ardélu; era mai alesu prejudgetele incubate asupra romaniloru punu capacu la tota. Mie 'mi dise unu profesoru de retorica facia ca alti cincideci insi, cumca celu mai tare argumentu despre romanitatea romanilo: u ardeleni este ca ei toti de arendulu sunt furi si hoti, adeverati stranepoti ai lui Romulus si Remus, carii au colonizat Rom'a totu numai cu lotii ucigasi, vagabundi etc.; er' una preas. pariente episcopu ungurénu inse de nationalitate romanu, imi dise in Octobre 1845 intre altele: Eu nu me miru de rebeliunea profesoriloru si a clericiloru din Blasius in contra episcopului loru si in contra papii, pentruca toti romanii din Ardélu sunt imbuitati de duchulu lui Hora si Closca. Doua ore intregi ne tienu disputa asupra acestei materii dragalasie, inse fara nici unu folosu, pentruca in an. 1858 acelasi archiereu imi repeti aceleasi pareri, ba ipoa si altfel mai aspre despre romanii ardeleni. Kazinczy inca a scrisu despre romani numai aceea ce'i dictasera altii in condeiu. (Va urmá.)

Brasovu 25 Iuniu. Eri dupa cultulu Ddiescu se tienu solemnitatea inchiaiarei anului scolasticu in gimnasiulu romanu gr. or. ip fin-

4) O inteleptione damnedieésca, eu credu ca tu esci profunda,
Inse la ce tirani ticalosi ai datu tu acesta lumel —

tia de facia a Escentiei Sale, care prin o cumentare plina de consilia archieresci ridicà forte multu acésta solemnitate. Dupa cetirea clasificatiunilor Directiunea gimnasiala se adresa cu o multumire catra Esc. S'a pentru staruint'a cu care a castigatu publicitatea acestui gimnasiu, si finea se facu cu intonarea de vivate repetitive pentru Escentia S'a. —

— Astanópte arse in Brasovulu vechiu o cacea si trei edificia economice in strat'a cea lunga. Nu se scia inca cine a casiunatu focalu. —

Valc le (Előpatak) 24 Iuniu. Astazi intr'o adunantia a proprietarilor s'a primitu, ca din fondulu bailoru se se pôrte spesele asiadiarii unei statiuni telegrafice in timpulu de 3 luni alu saisonului, incepanduse inca in lun'a viitóre. Acésta favorabila inlesnire pentru óspeti face corespondint'a ospetilor usiorata, ca si la baile cele de susp, Infrumsetiarsa ambulacrelor cu asediarea unui foisoru pentru muzica inaltiata in mediul promenadei si une alte dispusetiuni dovedescu o seriosa ingrigire a inspectorului bailoru. —

Halmagiu 8 Iuniu (com. Zarandu).

De vre o cateva dile inoóce s'a latitu scierea intre poporulu din traptulu Halmagiu inferioru, — cumca: pretorele din acestu traptu va se inainteze la jude supremu.

Acésta scire despre o parte a forte imbucurat pe toti aceia, cari au cunoscutu demnitatea acestui barbatu zelosu in tota privint'a. — De spre alta parte a intiparit in animile ómeniloru óresicari préingrijiri — de a avé érasi unu asemenea pretore precum e Spectabilulu Domnu Alecsandru Sterea Siulutiu in persón'a caruia poporulu de sub Dsa totudeaua s'a potutu convinge de o umanitate rara, de unu caracteru firmu, simtu nobilu, judecatoriu dreptu, parente bunu alu saracimei, si nationalistu invapaiatu de flacar'a iubirii nationalitatii s'ale, care o sci prin vorbirile-i prudente nutri in anim'a ori si caruia.

Ce e dreptu inca nu se pote sci inca pote fi drépta acésta scire, dar' atata se pote dice ca totu dreptulu, cumca ori si care se fia acela Domnu, care va se inlocuise pre Spectabilitatea S'a Pretorele nostru de acuma numai atat'a s'ar dori: se urmarésca faptele nobile ale antecesoreloru seu, ou atata mai vertosu, ca-o la din contra poporulu — dedatu fiindu cu barbatul loru celu bunu si dreptu de mai nainte — nu iaru veni bine la socotéla, si ar fi silitu a cugeta totudeaua la „Dómne mantuescene de celu vicleanu.“

Georgiu Popoviciu not. com.

Deputatiunea croatica.

Pest'a 18 Iuniu. Negotiatiiunile cu deputatiunea maghiara s'a finit. Deputatiunea croatica a parasit astazi Pest'a. Candu voru mai veni, nu se scia, pentruca art. 42 alu dietei croatice, prin care cere Croati'a deplina paritate de drepturi, maghiarii nu vreu se la recunoscă nici de cum. Deci inoórea s'a deochiata. Pretensiunea croatilor la dreptu de paritate si la integritatea teritorialu croaticu, de care nu concedu a se desparti neci Fiume, neci insula Mar, e ultimatulu Croatiei catra Ungaria. Croatii afara de uniunea personala, si comun'a incoronare a regelui, nu mai vreau alta comunitate cu maghiarii, cari pretendu, ca si diferint'a acésta se se pertractese inaintea prepotentei maioritatii a dietei din Pest'a. — Prin urmare tota incarcarea maghiarilor de a-si carpi intregitatea dupa legea din 1848 a remasu pre diosu — si totu nu concedu nemica. —

Prag'a 1866.

I. Diariul cehicu „Politik“, care ésa aici in limb'a germana, publica in Nr. 119 1866 unu articlu intitulatu: „Matadorii dietei ungurescu“ („Die Matadoren des ungarischen Reichstages“), care fiindu pentru noi romanii forte interesantu, lu reproducu aci in traducere sincera, precum urmésa:

„I-i vedem pre eli (matadori) cu potere mai dictatorica a guverna parlamentulu ungurescu: ma cu potere suverana, de ora-ce cuventele cele ostentative si adese ori accentuate de spre „volia libera a maioritatii“ si „volia tieri“

¹⁾ Mai tardiu superintendentu alu celoru de confesiune protest. aug., omu cu multa scientia si in felul seu liberalu.

²⁾ Laffe, Bengel, adica junisioru cu musteti de fulgi, care inca nu'si scie spala bine urechile.

³⁾ O a fi facutu in epist. XVIII, numindu pe acelu grosioru tineru omu selbaticu, nebunu si neru-sinatu etc.

si a natuinei remanu numai vorbe găle. Fapt'a e acea, ca in diet'a Ungariei nu duceau capi antimartiali si parlamentari tōte le judeca, tōte le decidu. Talentele cele mai devote, opinioanele cele mai liberali, chiaru si de aru si basate pe istoria, ori portate de unu renume parlamentar fundat pre o recunoscinta, nu au nice o valoare fara censura, de nu camva, prin o abdicere de sena a desori neplacuta, nu si'a sciutu respectivulu castigá protectiunea Domnilor. Acestu ostracismu inse nu se propaga numai preste ablegatii singurati, cari se clasifica in grati et ingratii, oj „din grati'a lui Ddieu“ („Von Gottes Gnaden“) tota scient'a barbatilor de statu au monopoli satu-o (matadorii), tōte proiectele, chiaru si cele mai ratipnali bazeate pre legislatiune si bunele patriei, numai atunci sunt secure de a fi primite, déca le referésa chefulu partitei N. sén X. Ma s'en datu casuri, in catu unele proiecte sternite in cluburi prin unu neprivilegiat, s'ap respinsu, pentru mai tardi, cā proiectinea chefului partitei Y. se afie o pri-mire entuziasistica intre „élen-uri.“

Acesti barbati, inainte de 1848 tienendu-se de partit'a opositiunaria, in 48 condicatori ai legilor din acelasi anu, functiunau dupa parerea publica de atunci, cā celi mai liberali, si se cugeta a fi si astadi. Totusi politica loru intru intrebarea nationalitatilor arata, ca eli au remasu tare indereptu dupa spiritulu tempului, ca sunt reactiunari, pentru ca su specificu maghiari. Cā atari nu voliescu indreptatire gala, eli voliescu privilegii (éca jogegyenlőségul bucinatu!).

Mai incolo dice „Politik“: „Unde se conduce tōte acestea? De securu nu spre fericirea Ungariei. Resfaciare politica si a afla pedeps'a in conscient'a vatemata a poporeloru si nesuocere dorea oasei representantiloru in atari lucrari, peste pucinu va documentá, ca milioanele celoru alalte nationalitatati (nemaghiare) nu voru concede a li-se octroá prin unu duceau de doctrinari.

Inspirati de iubirea sincera a libertatei si a impacarei interiore, tramitemu noi (cechii) conducatorilor maghiari acésta ultima eschiamatiune admoniatória (Warnungsruf) spre indreptare radicala, de cumva eli nu voliescu, cā istoria se franga batifulu asupra loru („wenn sie nicht wollen, dass die Geschichte über sie den Stab bricht“), si déca nu voliescu a se convinge p'in urmari triste, ca intrebarea nationalitatiloru si fara agitatiune in Ungaria esista!“

Ori si cine ar insui dupa acésta fortia suprematica, firear numele loi ori si catu de populariu, in Europa de astadi, dupa ideele nationalitatiloru si ale democratiei, remane unu reactiunari!

O ilustratiune drastica a pareriloru si fapteloru acestoru politici respective matadori ai dietei de Pest'a au compus comisiunile pentru intrebarea nationalitatilor si a uniunii transilvane. Toti individii, cari din convingeri liberale sunt versati in causele nationalitatiloru, ori nu se pléca inaintea suprematiciei areopagului inaltu, s'au stersu de catra drépt'a, chiaru si maghiari esagerati („selbst Vollblut-Magyaren“). Asia Jókay, Ivánka si altii, nu au potutu scapá de sub censur'a inalta, acesti'a sunt loru pré liberali, ca voliescu a dā pré multu nationalitatiloru!! Asia dar' din comisiunea, care se tractase despre causele nationalitatilo au delaturat numele celoru mai devotati si populari patrioti serbi si romani, vedemu pre slavaci si ruteni a nu fi reprezentati prin barbatii loru, ci prin maghiaroni, aflam in urma, ca in comisiunea tractatória despre uniunea Transilvaniei, care are a decide despre sórtea a loru 4,200,000 romani, nu se afia nece unu romanu!!*)

Acestea sunt iubite oetitoriale, cuventele sincere traduse ale diuariului memoratu, care publică inca unu articolu in trei numeri dupa olalta, sub titul'a: Diet'a Ungariei si nationalitatile. In acestu articolu, pre lunga acea ca descrie caracterulu ablegatilor unguresci, pre lungu si pre latu demustra, cum ungurii nisuesc din tōte poterile a maghiarisá pre toti locuitoriimperiului austriacu dincolo de Lait'a, intre altele dice: „Ungurii voliescu a figurá cā o na-tiune mare si potentă in Europa, din acestu punctu de vedere se si numerara eli, cā se vé-dia cati-su la numeru; se afara inse numai

cinci milioane, vediendu eli, ca ou acestu numeru nu potu face pré mare furóre, dău se se metamorfosese in 18 milioane, volindu a maghiarisá tōte celealte natuini coltitórie. Acésta s'aparé a fi usiora tema matematica, dar' forte grea politica!“

Se ne reintorcemu inse la articolul de mai susu. Scriotoriulu acestui'a se folosesc de cuventulu „matadori“, care are dōue intiesuri: ucigatoriu si fruntas; me miru ca respectivulu D. nu s'a folositu de altu cuventu germanu, care are numai una singura intiesu. Frumosu e pasagiul, unde dice „din grati'a lui Ddieu -- au monopolisatu matadorii acesia scient'a barbatilor de statu (alles staatsmän-nische Wissen) etc.“ Multu adeveru jace in acestea ouverte! Au in fapta nu e asia? Care proiectu alu romaniloru ori a altoru neprivilegiati, — cum dice autorulu — s'a primitu de catra dieta? Si ce au proiectat unu Deák ori alti privilegiati in favórea maghiara, ce se nu fi fostu primitu?

Bine dice dar' „Politik“, ca e monopolisata tota libertatea deputatiloru si mai vertosu a celoru nemaghiari. Vedi Dle Hosszu et comp., Reichsrathulu Vienesu monopolisá numai obiecte, precum e tabacul si sare, precandu celu Pestanu alu Dvóstre monopolisá chiaru si libertatea de a vorbi strigandu: „eláll! si nem halgatjuk!“ Ora se mai intrebă, ce ar face se pótă cu limb'a romana? — Mai incolo numesce „Politik“ pre matadorii unguri: „reactiunari“ si dice: „cā atari, nu voliescu egal'a indreptatire, ci privilegii.“ Auditii renegatiloru, ce dicu si cechii!

Éta fratiloru romani, nu numai voi dici, ca ungurii nu voliescu egal'a indreptatire, recunoscu acésta si strainii, ma Europa intréga! Cine nu crede, se iè la mana diuariulu „Politik“ si altele liberale, ér' nu cele centralistice ori dualistice, precum su mai tōte din Vien'a. — Mai incolo dice „Politik“: „s'a stersu din listele celor'a cari voru se se ocupe cu afacerile comune chiaru si maghiari esagerati, de ora ce acestea sunt pre liberali si voliescu a dā pré multu nationalitatiloru!!“ Tienete Dle Hosszu et comp., ca si acea e pré multu, ce voliescu a-ti dā pintenosii! ast'a-i jogegyenlőség si constituti'a ungurésca! Vede-ti ca si altii, care su neutrali, consintu cu romanii adeverati! nu veti dice, ca si acestia-si agitatori? Ar fi vai de noi déca amu ajunge se primim grati'a ungu-riloru, de ce se ferésca Ddieu si pre puiulu de sierpe. — In urma dice desu numitulu diuariu ou litere rare: „In comisiunea tractatória despre uniunea Transilvaniei, care are se decida despre sórtea alor 4,200,000 romani, nu se afia nece unu romanu!!“ De aici se vede, ca acesti dd. nu cunoscu pre transilvanenii, cari se afla in dieta de romani, sciendu bine, ca romanii adeverati au remasu in patri'a loru natale, ne volindu a cersi grati'a ungu-riloru prin Pest'a, precum au facutu celi 3—4, oror'a mai multe sierbesce spre critica decatu spre onore; au Dloru se afia a fi mai sfatosi, cā toti romanii?

Vedeti fratiloru romani, caus'a cea santa a Vóstra afia aperatori si in acésta tiéra forte de-partata de voi, si ce e mai multa la unu popor, de care voi cugetati pôte, ca nice nu scie de romani! Nu desperati dar', de ora ce au ajunsu adeverulu causei romane din frontier'a ostica a imperiului pana in cea nordu-vestica, de securu, ca au ajunsu si la tronul Mai. Sale, la acelu tronu, carui'a in anul 1848 a-ti jurat credintia neclatita, ce de atatea ori a-ti documentat-o si in fapta si sunteti gata a o documente in óroe pericolu. Fiti numai vertosi si nu ve lasati a ve amagi prin vorbe dulci, care sub mantéu'a dulcetiei contineu veninul celu mai periculosu, priviti pre toti acelia, cari vi-se linguisescu vóue cā lupii in pele de óue cā pre nescari vipere veninóse, si cā pre atari ii in-cungurati!

(Va urmá)

Romani'a.

Bucuresci. Domnitorulu cu ordinulu sub Nr. 942 decretása la propanerea min. de resbelu formare a unui corp de 10 mii voluntari, cari voru stă sub directiunea administratiunii militare, si voru primi hrana de campania regulamentara, imbracaminte, arme si munitia, 2 galbeni pe luna cā solda platiti inainte, cu indotorire se servésca pana candu va avé trebuintia guvernulu. Verst'a e dela 17—35 ani, si voru primi oficii cei ce se afia in

neactivitate, séu si alte persoane vrednice, in care va avé guvernulu incredere, cu avangementu.

Ministeriulu in urm'a acestora a otarit a se desch de in fiacare districtu birouri de inrolare pentru voluntari, suptu comisiunea compusa de prefectulu districtului, primariulu orasiului si comandirulu de dorobanti, caror'a se comitu tōte mesurele nimerite spre efectuarea inrolarii. Si indatace se va aduná unu numeru de 20 voluntari, are insaroinare a-i tramite la Bucuresci, dandulise cate 2 lei pe di. —

— D. ministru de resbelu adresása junilor romani urmatorulu apelu:

„Tineri romani!

Césulu incercarii sta se bata!

Astadi séu mane putem si chiamati se ne aperamu caminurile, famili'a relegiunea, totu ce iubim si la care tienem.

Veniti dar' se puneti in faptu patriotismul vostru. Luati arm'a; astadata avem a face una buna intrebuintare de dens'a.

Birouri sunt deschise in tōte districtele, pe la tōte primariele. Alergati de ve inseriti.

Subtu stégulu totudeauna victoriosu alu Romaniai, veniti si vomu birui.

Dumnedieu este ou noi!“

Ministrul de resbelu gen. I. Ghica.

Genealogia Principelui Carolu II. alu Romaniei.

Fiindu cas'a romana strinsu legata de Principele Carolu I. alesulu Domnitoru in Romania, credem, ca facem una din cele mai ecspresse dorintie, candu damu publicitatii datele urmatórie autentice despre genealogia A. S'ale.

Origine'a Casei Hohenzollern. Una dintre cele mai vechi case suverane in Europa, este cas'a Hohenzollern, ce se oobóra dela Tassillon duce de Bavaria, fiu al lui Isembert ce traia in secolulu alu VIII. pe la anii 800. Se destinse in resbelele imperatorului Carolu celu mare.

Acésta casa este originaria din Suab'a.

Numele de Hohenzollern vine dela unu castel situat pe muntele Zollern si construitu in secolulu alu X-lea de catra unu conte de Zollern. Rudolfu alu II lea ce se cobóra dint'acestu conte, traia in secolulu alu XII-lea si cei doi fi ai sei Fridericu si Conradu, devenira siefii celoru doue spiti principale.

Familia Hohenzollern se devide astadi in trei spiti.

Spitia Hohenzollern-Brandenburg. Acésta spitia formesa dinasti'a ce domnesco actualmente in Prusia.

La 1415 imperatorele Sigismundu, dede lui Fridericu alu VI, burgravulu de Nuremberg din casa de Hohenzollern, electoralu de Brandenburg, carele lua atunci numele de Fridericu I-iu. Unolu din urmasii sei, se casatori cu Ana, care moscenise Prusia de la mosulu seu Alberto, dintr'o alta ramura a casei Hohenzollern, si care fiindu mare maestru ordinului teutonicu, secularisa ducatulu Prusia cu consumtimentul celoru-alte state si o facu ereditara in famili'a sa. Brandenburgulu si Prusia se reunii sub Ión Sigmundu intr'o singura familia si Prusia dede numele regatului unitu.

Din acésta spitia se trage in linie directa, regele actuale alu Prusii, Fridericu-Guilomu I. Ludovicu, nascutu la 22 Martie 1797 fiu al lui Fridericu Guilomu III, si alu reginei Luisa-August'a-Wilhelmin'a-Amilia, fica marelui Duce Carolu Ludovicu-Fridericu de Mecklemburg-Strelitz, — la 9 Octombriu 1858, succeda fratelui seu Fridericu-Guilomu alu IV-lea la 2 Ianuarie 1861. Fu coronat la 18 Octombriu 1861, casatori la 11 Iunie 1829 cu Mari'a August'a-Caterina, nascuta la 30 Septembriu 1811, fica a repausatului mare duca Carolu-Fridericu de Sacs-Weimar.

Constitutia Prusii octroata de catra regele Fridericu-Guilomu alu IV-lea cu o lege electrala, fu recunoscuta la 26 Februarie 1849 de oatre camerile instituite prin aceea constitutiune, si revediuta la 1850 Ianuarie se si confinti.

Prusia se bucura de o constitutiune prin care toti Prusianii sunt egali inaintea legii si admisibili in functiunile publice.

Libertatile persoanelor, a domiciliului, a presii, a cuventului, a cultului si a intrunirilor publice sunt garantate.

Spitia Hohenzollern-Hechingen. Acésta spitia are actualmente de siefu

*) Aci precum se vede autorulu nu voliesce a cu-nosce pre romanii ardeleni din dieta, cā atari, ci cā pre maghiaroni. — Coresp.

pe principale Fridericu - Guilomu - Constantin, principale de Hohenzollern-Hechingen, si care reprezinta capulu celii dinti ramure din a doua spitia a casei Hohenzollern.

Acestu principale se nascu la 11 Februarie 1801, burgravu de Nuremberg in Silesia, duce de Saganu e. t.c. succeda la tronulu principelui Fridericu-Hermanu-Othonu, insa in urm'a conveniunii de la 7 Decembrie 1849, in folosul unitatii germane, abdica de la guvernamentulu principatului seu, in favorea rudei s'ale regale Prusii, i se resvera insa drepturile unui principale suveranu, purtenda titlulu de altetia si bucuranduse de tote prerogativele unui principale alu casei regale.

Elli e locoteninte generalu in servitiulu regatului Prusii, si siefu alu regimentului alu 2-lea din Silesia de josc.

Acesta spitia mai numera si pe doi copii ai precedentului.

Friedericu-Guilomu-Carolu Conte de Rothenburgu, nascutu la 19 Februarie 1856 si sora acestuia, Fridericu-Wilhelmin'a-Elisatet'a contesa de Rothenburgu, nascuta la 13 Februarie 1853.

Din acesta spitia mai face parte si matusa principelui, prinsesa Macsimiliana - Antoaneta, nascuta la 30 Noembru 1787, vedova lui Evertardu conte de Waldburgu-Zeilu-Wurzbachu, mortu la 1814 si remaritata la 17 Maiu 1817, cu Clementu-Josefu, Conte de Lodron; vedova pentru a 2-a ora la 3 Septembrie 1861; si doue fiice ale principelui Fridericu-Franciscu Xavier: Principsa Friderica Julia nascuta la 27 Martie, 1792 si prinsesa Friderica-Josefina, nascuta la 7 Iulie 1795, vedova la 16 Maiu 1853 de contele Felics-Vetter de Lilie, baronu de Burg-Freistritz si cununata loru, prinsesa Anonciada-Carolina-Amelia-Antoaneta, nascuta prinsesa de Hohenzollern-Sigmaringhen, nascuta la 6 Iunie 1810 si vaduva la 13 Decembrie 1847, de Fridericu-Franciscu-Antoniu de Hohenzollern-Hechinghen, remaritata, la 2 Februarie 1850, cu Ioan-Staegher de Waldburgu locotenentu colonelu in retragere etc.

Spitia Hohenzollern-Sigmaringen. Siefu actualu alu acestui spitia, este parintele lui Carolu I. Carolu Antoniu-Ioachim-Zefirinu-Fridericu-Mainradu, principale de Hohenzollern-Sigmaringhen, nascutu la 7 Septembrie 1811 si fiu alu principelui Carolu-Antoniu-Fridericu si alu prinsesii Antoanet'a-Mari'a nascuta Murat.

Parintele principelui Carolu I, Printiu, Burgrau de Nurembergu, conte de Sigmaringhen si Veringhen, succeda la tronulu tatalui seu, inse la 7 Decembre 1849, in virtutea actului de la 27 Augustu 1848, abdica la corona ca si fratele seu, in favorea regelui Prusii si acesta in interesul unitatii Germane.

Ce si fratele seu se bucura astazi de titlulu de altetia regala cu aceleasi prerogative, presedinte alu Consiliului de statu si alu ministeriului, generalu de infanteria, guvernatoru militariu alu provincii Rhenane si alu provincii de Westfalia, Comandantu la alu 7-lea Corp de arme si siefu alu regimentului 26 de infanteria, insuraturu la 21 Octombrie 1834 cu prinsesa Josefina-Friderica-Luisa, fiica repausatului Carolu-Ludovicu-Fridericu, mare duce de Baden si a prinsesii Stefania, vera primara a imperatricei Josefina socia marelui Napoleonu I. Din acesta insotire au avutu siiese copii.

1. Principele ereditariu Leopoldu-Stefanu Carolu-Antoniu-Gustavu-Eduardu-Thasilo, nascutu la 22 Septembrie 1835, maioriu in regimentulu I, alu Guardii pedestre, insuraturu la 12 Septembrie 1861 cu Antonia Mari'a Ferdinandu Michaela Gabriel'a Rafael'a d'Asiza Ana Gonzagu Sylvina Julii de Portugali'a, nascuta la 17 Februarie 1845 fiica a regelui Ferdinandu de Portugali'a si a reginei Mari'a II, da Gloria.

2. Carolu Eitelu Fridericu Zefirin Ludovicu, nascutu la 20 Apriliu 1839, locotenentu in alu doulea regimentu de dragoni in Francia. Acesta este Carolu I.

3. Antoniu Agon Carolu Friedericu, nascutu la 7 Octombrie 1841, locotenentu la I iulu regimentu alu Guardii pedestre.

4. Fidericu Eugeniu Ioan, nascutu la 25 Iunie 1843 locotenentu in alu 5-lea regimentu de lanceri de Westfalia.

5. Maria Luisa Alecsandrina Carolina, nascuta la 17 Noembru 1845.

Totu in acesta spitia, intra si celu de alu 6-lea copilu alu principelui Carolu Antoniu Ioachim-Zefirinu Fridericu Mainradu principale de Hohenzollern-Sigmaringhen, parinte alu lui Carolu I, si principesele Carolina si Fridericu Wilhelmin'a socia lui Ioachim Napoleonu, marchisul de Pepoli, nepota a regelui Murat.

Carolu I, dara face parte din familia imperiale a Franciei, cu care este legatu prin Beauharnaisu si Murat, si din familia regale a Prusiei in care reprezinta elementulu liberalu si lupta in contra tendintelor despotice ale Bismarckistilor.

Parintele lui Carolu I, dupa cum vediuramu mai susu, de si principale suveranu in Germania, inse in data dupe revolutiunea de la 1848, pentru ca poporul o reclama, renuntia la suveranitatea sa, si fu gata a imita exemplul nobilului sau frate depuindu eorona, spre a indeplini vointa nationale.

Totu pe parintele lui Carolu I, ilu vediuramu presedinte alu ministrilor in Prusia, si in timpu de patru ani de dile lupta spre a valida dorintele natiunii, stabilindu libertatea si dreptatea.

Indata ce tendintie contrarie ideilor s'ale liberales incepura a se produce, isi dede demisinea si se retrase pentru a incerca curmarea reului, punenduse in riudurile miscarii liberales, spre a impiedeca orice tentative antiliberali.

Carolu I, fiul unui asemenea principale liberalu, nu potu primi de catu o educatiune basata pe tendinti de libertate si dreptate.

Principale Carolu I, implinesce 27 de ani la 8-20 Apriile. Educatiunea sea militaria si-au facutu in Francia unde cum vediuramu, face parte dintr-unu regimentu de dragoni.

Carolu I, intrunesce tote conditiunile ce potu dori romanii. Legatu cu mai multe familiile domnitorale ale Europei, mai alesu si mai de aproape cu familiile imperatorului Napoleonu III, si cu cas'a regesca a Prusiei, avandu de la parinti traditiuni liberales, o educatiune democratica, ni se prezenta sub cele mai bune auspiciose.

Romania de astazi va fi patria sa, cu ajutorul natiunii si cu alianta Europei civiliște, Carolu I, va putea lucra pentru maria si fericirea Romaniei unite.

Acesta desorriere genealogica cu ocazia plebiscitalui sbură din mana in mana si apoi se cuvine a conosce pre celu ce pune pre pititoru de resbelu defensivu Romanii.

Requisitiuni in tota tiéra. Domnitorul romanilor Carolu I, pre bas'a votului adunarei natiunale din 6 Maiu si in virtutea statutului fundamentalu a sanctionat si promulgatu legea, prin care se autorisera ministeriul de resbelu a face requisitiuni pentru cai necesari artilleriei, cavaleriei si trenului armatei; pretinuirea cailor se va face prin unu juriu de omeni practici din primariul locului, subprefectul localu si unu delegatu dela ministeriul de resbelu, in presentia celor, dela cari se cumpera caii. Plata loru se va face prin bonuri de tesaturu, cari voru avea dobanda 10 la 100, requisitia va dură trei luni incependum dela 8 Iuniu.

Novissimu. Zerbara 25 Iuniu in Itali'a. In 23 Iuniu demenția trecusera italianni peste Mincio si in 24 séră erai trecuta indereptu. — Armat'a nostra este in buna stare. Asta o spune buletinulu oficialu Nr. 4; ér' celu cu Nr. 3 dto. Sona 24 Iuniu anuncia, cumca flotila c. r. de pe Lacu-de-Garda au puscatu eri cu 6 tube de tunuri sub omand'a capitanului Monfroni asupra bateriei dusmane Maderno (in partea apusana a lacului) precum si asupra voluntarilor de pe malul laoului, fara vre o perdere.

Dusmanul a trecutu peste Padu, pe din diosu de Polesela, pe mai multe puncte, cu puteri inseminate; trupele nostre se retrasera fara a se opune. Totu in aceiasi zi esi garnison'a dela Mantua aieptanduse asupra armatei observatorie dusmane la lini'a Curtatone, ii respinse, si le luă mai multi priosi.

Francia a avisatu representantii sei de pre la curtile Gormaniei din ambe taberile, ca se pastreze relatiunile de neutralitate. — Mare ducesa Maria de Rusia care vrea a-si petrece in giululu Parisului a primitu avisu se se reintórcă in Rusia. — Prusia se fi ocupatu Teplitz.

„Memorial diplomatique“ crede, ca i Pórtă si România va urmă unu arangement favoritoriu. — Kossuth avu audientia in Florentia la regele si generalulu Lamarmora. — In 17 iunie pontificele Romanu o alocutiune in care declară, persecutarea multoru episcopi italiani, si iedicaarea ordurilor monachale că sacrilegiu. — Rusia in setea dupa ocaziunea de a puté intră in România, miscandu pre Pórtă că se iè ea initiativa. — Episcopulu Bocovinei Hackmann facu ofrande pentru statu de 100 mil. fl. din fondulu relegionariu.

11302/1866.

In numele Maiestatii Sale c. r. ap. reg. Marele Principe al Transilvaniei, Comitele Secuilor pré gratiosului nostru Domnitoriu.

Spre a poté satisface dorintelor manifestate mai de multe ori din diferite parti, au afilat cu scopu ministeriul c. r. de comerciu si agricultura a compune un registru peste tote marcele industriale dupa ramurile principale de industria, care sunt registrate si se vor registră in venitoriu dupa determinatiunile patentei imper. din 7 Dec. 1858 pe la camerele comerciale si industriale din monarchia — si care voru fi apoi deschise la numitulu ministeriu pentru fiascicare.

Prin registrulu acesta generale de marce, care va lasa neatinsa inregistrarea prescrisa a marcelor pela camerele industriale, catu si ormarile legale ale acestei inregistrari, se va dà industriilor ocaziunea dorita de a avea cunoștința continua despre tote marcele inregistrate si prin urmare de osebu despre acele marce, in care voru vedea pericolitate drepturile lor care li concedu a face pasii necesari concesi prin lege, ér' de alta parte a se asigură la alegerea unei marce dela pericol — că se se atace pentru asemarea cu una marca deja registrata.

Pentru de a inlesni compunerea acestui registru generale de marce, care se cuprinda marcele originale ale acelora, carii cauta ascuranta, — e de lipsa a castigă dela densii marcă registrata seu registrandă si anume intru una desemnare, depingere care se pota efectua primirea in registru depingerii in cera s'au plumbu nu sunt apte pentru primire.

Pentru de a ajunge cele indicate, — sunt de a se provoca toti acelii intreprindatori de industrie, carii si a si registrat marcele loru proprie la camer'a comerciale competenta, a tramite mai curendu una asemenea depingere la acea camera comerciala, — care voru fi de a se astrena Guvernului reg. pentru ca se pota transpune la locul competento.

Din siedint'a Guvernului reg. trans. tienuta la Clusia in 24 Maiu 1866.

Crenneville m. p.

Barba, secret.

Nr. 546/1866.

2-3

Escriere de concursu.

Pentru ocuparea unei statiuni inviatatoresci si de inviatatoare de fetitie vacante la scola rom. normala gr. or. din opidulu Resinari, se deschide prin aceste concursu.

Salariul anualu impreunat cu statiunea de inviatator este 350 fl. v. a. 16 fl. bani de cortel si 16 fl. 80 cr. v. a. relata de lemne, si cu statiunea de inviatator de 262 fl. 50 cr., 16 fl. pentru cortel si 16 fl. 80 cr. relata de lemne.

Acestu salariu se platesce regulat din cas'a alodiala in rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupa postulu de inviatator au a documenta:

1. Prin atestatu de botezu, ca sunt romani de confesionea greco-orientala.

2. Prin atestatu bunu, ca au absolvatu celu punctu gimnasiulu inferioru si cursulu pedagogic prescris.

3. Cumca sciu bine limb'a germana.

4. Deea au mai functionat undeva că inviatator ori ba, si cum?

5. Cumca au dusu o viatia morala si au avutu purtare politica nepatata.

Doritorile de a ocupa postulu de inviatator se cere că se documentese:

1. Prin atestatu de botezu de ce relege sunt.

2. Cumca sciu bine limb'a germana.

3. Deea au mai functionat undeva că inviatator, ori ba si cum? si ca sunt perfecte in lucrul de mana.

4. Cumca au dusu o viatia morala si nepatata.

La tota intemplarea se voru preferi acele, care voru documenta, ca sunt de relege romana gr. or., si voru avea calitati mai bune.

Competitorii atatu la statiunea de inviatator catu si la statiunea de inviatator, au a'si indrepta cererile loru provediute cu tote documentele amintite, catra oficiul subsecretariat (posta din urma Sibiu) celu multu parale in Augustu 1866, că actul alegorii se se pota asterna de timpuriu locurilor mai inalte competitinti, spre intarire.

Resinari in 11 Iuniu 1866.

Oficiul opidulu.

Cursurile la burza in 26 Iuniu 1866 sta asta:

Galbini imperatoci	—	—	6 fl. 18 cr. v.
Augsburg	—	—	128 , , ,